

Îmi înflorise mâna

Maresalmusca

Îmi înflorise mâna de cireș
brăzdându-ți spatele cu crengi pline de-o sevă
ce-ți ridica pe vârfuri trupul de elevă
ce nu vrea-n fața clasei să dea greș
când cozile-i plesnesc din cap ca o Minervă.

Șopteai bolborosind nimic anume
ceva ce se pierdea uitat în așternuturi
sorbindu-ți umezeala de pe spate, glezne, buturi,
prelins din vârful limbii până-n pori același nume
forțându-te de hamuri și de muguri să te scuturi.

Scrâșneau în somn și pernele din dinți
simțindu-ți mușcătura-nfometată
în timp ce te lăsaî purtată
precum un nimb pe capul unor sfinți
spre zorii unei dimineți de noapte deflorată.